

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011958
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2218011958.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému P. O., nar. XX.XX.XXXX v V. A., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 01.03.2019, č. k. OT/146/2018-84, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný P. O., nar. XX.XX.XXXX v V. A., trvale bytom W., V. XXXX/XX, t. č. Z., I. XXX/XX
o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest vo výmere 1.000 € (slovom: jedentisíc eur).

Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda bol obžalovaný P. O. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 06.11.2018 v čase o 22,13 hodine na ceste číslo I/63 pri obci Blatná na Ostrove pri čerpacej stanici Slovnaft, okres Dunajská Streda smerom na Dunajskú Stredu na pozemnej komunikácii, po predchádzajúcom požití presne nezisteného množstva alkoholických nápojov ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Megane s evidenčným číslom DS435ET, čiernej metalízovej farby, pričom bol riadne zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Šamoríne a počas kontroly bol podrobený dychovej skúške elektronickým meračom typu AlcoQuant 6020 plus, číslo prístroja A410029, ktorým mu v čase o 22,13 hod. dňa 06.11.2018 bola nameraná hodnota 0,54 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 1,13 promile), a následne v čase o 22,40 hodine dňa

06.11.2018 bola vykonaná opakovaná dychová skúška elektronickým meračom typu AlcoQuant 6020 OT/146/2018 2 plus, číslo prístroja A410029, kedy mu bola nameraná hodnota 0,44 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 0,92 promile), a to napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 4T/41/2017 zo dňa 03.10.2017 právoplatným dňa 03.11.2017 uznaný za vinným zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovanému súd I. stupňa uložil podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 36 písm. l), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“. Okresný súd prijal vyhlásenia obžalovaného a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Okresný súd na hlavnom pojednávaní oboznámil podstatný obsah vyšetrovacieho spisu sp. zn. ORP-874/SA-DS-2018 v rozsahu a spôsobom, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/41/2017 zo dňa 30.10.2017, evidenčnú kartu vodiča, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov, resp. i ďalšie relácie na obžalovaného.

U obžalovaného okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu okresný súd ukladal trest podľa § 38 ods. 2 v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby až na 2 roky, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko daný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a je zrejmé, že výkon predchádzajúceho podmieneného trestu odňatia slobody nemal podľa názoru okresného súdu na neho žiadny prevýchovný charakter. Z uvedeného dôvodu uložil okresný súd obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, ktorý považoval za dostatočný vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúci život i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonný a primeraný. Pre výkon tohto trestu zaradil okresný súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovaný P. O. bol už odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 4T/41/2017-46 zo dňa 30.10.2017 za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest zákazu činnosti, okresný súd mu preto podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona uložil opätovne aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov, pretože žalovaného prečinu sa obžalovaný dopustil ako vodič dopravného prostriedku.

Okresný súd neukladal trest domáceho väzenia napriek tomu, že obžalovaný dal písomný sľub, že sa bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť, resp. sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami, avšak vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia a len jeden rok po jej spáchaní mal okresný súd za to, že takýto druh trestu nepostačuje.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 01.03.2019 odvolanie obžalovaný, a to čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že uložený nepodmienečný trest považuje sa neprimerane prísny. Poukázal na záverečnú správu z predbežného šetrenia o preskúmaní podmienok na uloženie trestu domáceho väzenia, keď šetrením boli zistené vhodné podmienky na výkon trestu domáceho väzenia. Má za to, že uložením nepodmienečného trestu bude ohrozený príjem jeho rodiny. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Dunajská Streda, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie a oboznámil odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni, odpoveď na lustráciu v Registri obyvateľov SR a pracovnú zmluvu zo dňa 12.06.2019 a zistil, že obžalovaný je zamestnancom spoločnosti H.T.V.K. s.r.o. od 13.06.2019 s dohodnutou mzdou 767 eur mesačne a má dve deti, pričom dcéra I. sa narodila XX.XX.XXXX.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na odvolacích námietkach prezentovaných v písomnom odvolaní a žiadal, aby odvolací súd obžalovanému uložil alternatívny trest.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Okresný súd Dunajská Streda zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd v napadnutom rozsudku však pri ukladaní trestu pochybil, keď aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Z odpisu registra trestov totižto vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, na prvé dve odsúdenia sa však hľadá ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Dunajská Streda a to trestným rozkazom zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4T/41/2017 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 04.11.2019 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, pričom obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktoré odsúdenie je súčasťou skutkovej podstaty prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a preto okresný súd obžalovanému nemohol priznať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Platí, že keď predchádzajúce právoplatné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 4T/41/2017, je znakom skutkovej podstaty prečinu, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným a z odpisu registra trestov vyplynulo, že pri ostatných odsúdeniach sa hľadá na obžalovaného ako keby nebol odsúdený, nemôže byť obžalovanému priznaná priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona.

Odvolací súd u obžalovaného zistil teda jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a žiadnu priťažujúcu okolnosť.

K napadnutému výroku o treste ďalej treba uviesť, že súd I. stupňa pri odôvodnení výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody v podstate uviedol, že iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by svoj účel nesplnil. Uviedol tiež, že alternatívny trest v podobe trestu domáceho väzenia neprichádzal do úvahy, pretože obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a len jeden rok po nadobudnutí právoplatnosti predchádzajúceho odsudzujúceho rozhodnutia.

V zásade možno uviesť, že ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, aj podľa ktorého súd I. stupňa ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, tieto úvahy súdu I. stupňa týkajúce sa výroku o treste podporuje. Ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona stanovuje zákaz podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ak je trest odňatia slobody ukladaný za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobných dobách (podmienečné odsúdenie, podmienečné prepustenie). Súčasne ale z tohto ustanovenia nevyplýva zákaz uloženia páchatelom trestných činov v takomto prípade alternatívny trest voči trestu odňatia slobody. Ani skutočnosť, že pri ukladaní trestu odňatia slobody má byť použité ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona o nemožnosti podmieneného odkladu, nezavazuje súd povinnosti pri ukladaní trestu vychádzať zo všetkých zásad uvedených v § 34 Trestného zákona.

V tomto prípade pritom z pohľadu ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona je potrebné uviesť, že v prejednávacom prípade nebola spôsobená škoda, pričom tu absentuje priťažujúca okolnosť a preto úvahy o peňažnom treste sú zákonné a dôvodné. Aj zásada pre ukládanie trestov uvedená v § 34 ods. 3 Trestného zákona je legislatívne upravená tak, aby súdy zvažovali či uložením alternatívneho trestu k trestu odňatia slobody (ktorý v tomto prípade musí byť nepodmienečný) nebude zabezpečený, čo najmenší vplyv na rodinu a osoby blízke páchatelovi.

Súd musí zohľadniť aj potreby - v tomto prípade najmä dvoch maloletých detí. To platí o to viac ak inak páchatel riadne pracuje a stará sa o rodinu. Napokon z pohľadu možností prevýchovy obžalovaného nemožno prehliadnuť ani jeho prístup k trestnému stíhaniu, keď sa v plnom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval.

Senát odvolacieho súdu tak dospel k záveru, že je možné v tomto prejednávacom prípade obžalovanému neuložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, ale uložiť trest peňažný.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste odňatia slobody v rozsudku súdu I. stupňa a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 1.000 eur. Súčasne obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere rovnakej ako bol trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil súd I. stupňa (to isté platí aj pre trest zákazu činnosti).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.